



16.7.2014

B8-0066/2014 }
B8-0067/2014 }
B8-0068/2014 }
B8-0069/2014 }
B8-0070/2014 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

Verts/ALE (B8-0066/2014)

S&D (B8-0067/2014)

GUE/NGL (B8-0068/2014)

PPE (B8-0069/2014)

ALDE (B8-0070/2014)

w sprawie zbrodni agresji
(2014/2724(RSP))

Andrzej Grzyb, Cristian Dan Preda, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Monica Luisa Macovei, Eduard Kukan, László Tókés

w imieniu grupy PPE

Pier Antonio Panzeri, Elena Valenciano Martínez-Orozco, Josef Weidenholzer, Ana Gomes, David Martin, Richard Howitt

w imieniu grupy S&D

Marietje Schaake, Marielle de Sarnez, Louis Michel, Jean-Marie Cavada, Izaskun Bilbao Barandica, Alexander Graf Lambsdorff, Fernando Maura Barandiarán, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Annemie Neyts-Uyttebroeck

w imieniu grupy ALDE

Helmut Scholz, Marie-Christine Vergiat

w imieniu grupy GUE/NGL

RC\1031685PL.doc

PE536.967v01-00 }
PE536.968v01-00 }
PE536.969v01-00 }
PE536.970v01-00 }
PE536.971v01-00 } RC1

Barbara Lochbihler, Judith Sargentini
w imieniu grupy Verts/ALE

RC\1031685PL.doc

PE536.967v01-00 }
PE536.968v01-00 }
PE536.969v01-00 }
PE536.970v01-00 }
PE536.971v01-00 } RC1

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zbrodni agresji (2014/2724(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK), a w szczególności jego art. 5, w którym zbrodnia agresji jest ujęta jako jedna z głównych zbrodni podlegających właściwości MTK;
- uwzględniając poprawki z Kampali do statutu rzymskiego, przyjęte na konferencji rewizyjnej w Kampali (Uganda) w 2010 r., zwłaszcza w związku z rezolucją RC/Res. 6 w sprawie zbrodni agresji,
- uwzględniając decyzję Rady UE 2011/168/WPZiB i odwołanie się w niej do poprawek z Kampali,
- uwzględniając zmieniony plan działania (przyjęty w dniu 12 lipca 2011 r.) zgodnie z decyzją Rady 2011/168/WPZiB,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie konferencji rewizyjnej na temat Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego w Kampali (Uganda)¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie wsparcia UE dla MTK: stojąc w obliczu wyzwań i pokonując trudności²,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka,
- uwzględniając dziewiąte sprawozdanie Międzynarodowego Trybunału Karnego dla ONZ za lata 2012/13,
- uwzględniając wyniki 25. sesji Rady Praw Człowieka ONZ, która odbyła się w kwietniu 2014 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Generalnego Parlamentu Latynoamerykańskiego z 19 i 20 października 2013 r. w sprawie wsparcia dla Międzynarodowego Trybunału Karnego i ratyfikacji poprawek z Kampali (AO/2013/07XXIX),
- uwzględniając rezolucję zgromadzenia państw-stron statutu rzymskiego ustanawiającego Międzynarodowy Trybunał Karny z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie umocnienia Międzynarodowego Trybunału Karnego i zgromadzenia państw stron, w którym wezwano przyszłe państwa-strony do ratyfikacji statutu w zmienionej formie, wezwano wszystkie

¹ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 78.

² Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 115.

państwa-strony, by rozważyły ratyfikację poprawek, oraz stwierdzono, że niedawno kilka państw-stron ratyfikowało ww. poprawki (ICC-ASP/12/Res.8),

- uwzględniając podręcznik na temat ratyfikacji i wdrożenia poprawek z Kampali do Rzymskiego Statutu MTK, opracowany przez stałe przedstawicielstwo Księstwa Liechtensteinu przy ONZ, Globalny Instytut ds. Zapobiegania Agresji oraz Instytut Liechtensteinu ds. Samostanowienia na Uniwersytecie Princeton,
 - uwzględniając obchodzony dnia 17 lipca Międzynarodowy Dzień Sprawiedliwości, który upamiętnia postępy w kierunku większej odpowiedzialności za zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne i ludobójstwo,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE zdecydowanie sprzymierzały się z MTK od czasu jego ustanowienia, zapewniając wsparcie finansowe, polityczne, dyplomatyczne i logistyczne, jednocześnie upowszechniając statut rzymski i broniąc jego integralności w celu wzmocnienia niezależności Trybunału;
- B. mając na uwadze, że w dniu 17 listopada 2011 r.¹ Parlament wyraził zadowolenie z powodu przyjęcia poprawek z Kampali do statutu rzymskiego, m.in. w sprawie zbrodni agresji, oraz wezwał wszystkie państwa członkowskie do ich ratyfikacji i włączenia do przepisów krajowych;
- C. mając na uwadze, że następnie w dniu 18 kwietnia 2012 r. Parlament przyjął rezolucję 2012/0126², wzywając Radę i Komisję, by wykorzystywały swój międzynarodowy autorytet do zapewnienia i wzmocnienia powszechnego charakteru statutu rzymskiego oraz uzgodnienia na szczeblu międzynarodowym definicji aktów agresji naruszających prawo międzynarodowe;
- D. mając na uwadze, że ratyfikacja poprawek z Kampali do statutu rzymskiego w sprawie zbrodni agresji przez co najmniej 30 państw-stron oraz decyzja, która zostanie podjęta po 1 stycznia 2017 r. przez większość dwóch trzecich państw-stron, umożliwią ustanowienie stałego systemu międzynarodowej odpowiedzialności karnej dzięki penalizowaniu zbrodni agresji;
- E. mając na uwadze, że 122 kraje są państwami-stronami Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- F. mając na uwadze, że dotychczas 14 państw-stron ratyfikowało poprawkę z Kampali w sprawie zbrodni agresji, w tym osiem państw członkowskich UE, mianowicie Belgia, Chorwacja, Cypr, Estonia, Niemcy, Luksemburg, Słowacja i Słowenia; mając na uwadze, że obecnie co najmniej 35 państw-stron pracuje aktywnie nad ratyfikacją poprawek o zbrodni

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0507.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

agresji, a inne państwa podjęły zobowiązania dotyczące ratyfikacji;

- G. mając na uwadze, że 8 maja 2012 r. Liechtenstein jako pierwszy kraj ratyfikował poprawki w sprawie zbrodni agresji wraz z poprawkami do art. 8 (zbrodnie wojenne) przyjętymi na konferencji rewizyjnej z 2010 r. w sprawie Rzymskiego Statutu MTK, która odbyła się w Kampali (Uganda);
- H. mając na uwadze, że państwa niebędące stronami statutu rzymskiego mogą ratyfikować ten statut, w tym poprawki z Kampali, i w ten sposób przyczynić się do objęcia jurysdykcją MTK zbrodni agresji;
- I. mając na uwadze, że poprawki z Kampali są w pełni zgodne z Kartą Narodów Zjednoczonych, jako że penalizują tylko najpoważniejsze formy bezprawnego użycia siły, a mianowicie te, które w sposób wyraźny naruszają Kartę NZ z uwagi na ich „charakter, ciężar i skalę”;
- J. mając na uwadze, że właściwość MTK dotycząca zbrodni agresji przyczyni się do umocnienia praworządności na szczeblu międzynarodowym oraz do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, zniechęcając do bezprawnego użycia siły, a dzięki temu aktywnie przyczyni się do zapobiegania takim zbrodniom i utrwalania pokoju;
- K. mając na uwadze, że ratyfikacja obu poprawek z Kampali oraz objęcie jurysdykcją MTK zbrodni agresji przyczyni się do położenia kresu bezkarności sprawców tych zbrodni;
- L. mając na uwadze, że ratyfikacja poprawek z Kampali oraz objęcie jurysdykcją MTK zbrodni agresji przyczyni się do ochrony życia ludzkiego dzięki penalizacji aktów agresji, które często stanowią pierwotną przyczynę poważnych naruszeń praw człowieka i ciężkiego łamania międzynarodowego prawa humanitarnego oraz międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka;
- M. mając na uwadze, że penalizacja aktów agresji będzie także chroniła prawo do życia osób bezprawnie wysyłanych na wojnę oraz osób walczących w obronie państwa zaatakowanego, co wypełni lukę w statucie rzymskim i w międzynarodowym prawie humanitarnym, które obecnie chronią tylko ludność cywilną i inne kategorie „osób podlegających ochronie”;
- N. mając na uwadze, że objęcie jurysdykcją MTK zbrodni agresji przyczyni się do nadania statutowi rzymskiemu powszechnego charakteru, ponieważ wiele państw może być zainteresowanych ratyfikacją statutu rzymskiego w całości, w tym poprawek z Kampali, co będzie również służyło ich krajowemu celowi politycznemu polegającemu na zniechęcaniu do użycia siły wobec nich samych;
- 1. ponawia swoje pełne poparcie dla prac Międzynarodowego Trybunału Karnego zmierzających do położenia kresu bezkarności sprawców najpoważniejszych zbrodni będących przedmiotem zainteresowania wspólnoty międzynarodowej;
- 2. wzywa UE, by przyjęła wspólne stanowisko w sprawie zbrodni agresji i poprawek z Kampali;

3. podkreśla znaczenie zasady uniwersalności statutu rzymskiego oraz nalega na UE, by przewodziła wysiłkom zmierzającym do wejścia w życie poprawki z Kampali w sprawie zbrodni agresji, by wspierała działania służące osiągnięciu tego celu, by zachęcała państwa członkowskie najpierw do ratyfikowania poprawki, a następnie do aktywnego wspierania jednorazowej decyzji zgromadzenia państw-stron statutu rzymskiego o objęciu jurysdykcją MTK zbrodni agresji, kiedy osiągnięta zostanie wymagana liczba 30 ratyfikacji;
4. podkreśla potrzebę aktywnego wspierania MTK, ratyfikacji statutu rzymskiego w zmienionym brzmieniu oraz ratyfikacji obu poprawek z Kampali we wszystkich działaniach zewnętrznych UE, m.in. podejmowanych za pośrednictwem specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka i delegatur UE na miejscu, obejmujących także techniczną pomoc dla państw dokonujących ratyfikacji lub wdrożenia; w związku z tym wzywa UE i jej państwa członkowskie do odnowienia swojego zobowiązania i wsparcia, w tym również finansowego, wobec MTK;
5. wzywa UE, by zobowiązała się do przeciwdziałania ludobójstwu, zbrodniom przeciwko ludzkości, zbrodniom wojennym i zbrodni agresji, a także by wzywaniem do zwalczania bezkarności w związku z ciężkimi naruszeniami praw człowieka stało się priorytetem Unii oraz państw członkowskich w ich działaniach zewnętrznych; zachęca wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji do zwiększenia wysiłków zmierzających do tego, by promować wdrażanie standardów międzynarodowego prawa humanitarnego i ogólną zgodność z tymi standardami, w tym przez zbrojne podmioty niepaństwowe;
6. wzywa państwa członkowskie, by szybko dostosowały krajowe przepisy do definicji przewidzianych w poprawkach z Kampali oraz do innych zobowiązań wynikających ze statutu rzymskiego, umożliwiły krajowe śledztwa i ściganie zbrodni w państwach członkowskich UE oraz współpracowały z Trybunałem;
7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka oraz przewodniczącemu Międzynarodowego Trybunału Karnego.